

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt - kr.
Félévre 5 - -
Negyedévre 2 - 50 -
Egy órára 1 - -
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

500 szavas polt sorozat 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször
birtékek alku szerint jutányos áron nyetnek fel. Belyeg-díj min
den külön beiktatásért 30 kr.

A fuzió kísértése.

Mi készül voltaképen? Béke-e vagy háboru? Parlamenti béke készül-e a választási reformmal együtt, illetőleg a választási reform alapján, vagy csak a béke egymaga fuzió, koalíciós vagy fegyverszünet kiadásában, — a választási reform nélkül, melynek egyelőre csak a hamis czégért kell hozzá szolgáltatnia, mint hajdan a pénzügyek rendezésének a balközépi elvfelelésben fogamzott fuzióhoz? Vagy megfordítva csak a választási eljárás alapos reformja volna komolyan szóban — és mellette se fuzió, se koalíció, se az ellenzéki harc valamiféle leszerelése nincs szándékoltva? Bizony bajos volna a gróf Apponyi által megindított akciónak jelenlegi állapotában mindezekre a kérdésekre biztos feleletet adni. Azok a bizonyos magyarizációk, melyeket Apponyi kísérletéhez szünetlenül és rendszeresen kapcsolnak elég különös helyzetről tanuskodnak. Fabius Maximus, kit a rómaiak máskülönbösen maguk közül etsőnek ismerték el, tulságosan fontolgató, óvatos, habozó magatartásával a Cunctator névre tett szert.

De a mikor hazája örökös ellenségénél, a karthagóiaknál járt békekövetésben, tudott határozottan beszélni. Tógája egyik széléről mondta: ez a háboru, tógája másik széléről: ez a béke. Ahogy Apponyi békeajánlatát folyton kommentálják, azt lehetne hinni, hogy a nemes gróf sokkal tovább vitte a kunktátoroskodás művészetében. Mintha csak azt hallanók: Ime az egyik oldalon a béke: mely tulajdonképen háborut jelent és itt a másik oldalon a háboru, melynek igazi tartalma. Hogy maga Apponyi gróf az ellentétes szándékok ily zavarában leledzenek, azt persze nem kell elhinni. De könnyen lehet föltenni azt, hogy az a hirtelen mozgalom, melyet a millenáris kiengesztelés fényes jelszavával megindított, későbbi következtéseiben tovább fogja sodorni, mint ő maga előrelátta.

Mindent összevéve, tisztán látjuk azt, hogy a két tétel egyrészt a választási reform, mint egész politikai helyzetünk megjavulásának egyik sarkalatos feltétele, másrészt a parlamenti béke, — értve ezalatt párt és párt közötti valószínű paktumot — nincsenek semmi belső és szükségszerű kapcsolatban. A kik az első czélt akarják mindenekelőtt, aligha állanak politikai vérrokonságban azokkal, kiknek a második czél fekszik szívéükön. Sőt az összefüggés a két kapcsolatosan formulázott czél között oly laza, hogy a kik a választási reform, ötletről mindenáron a pártviszonyok

átalakítását, a fuzió és koalíciós terveket hajhászszák, már ezzel arra a gyanura adnak okot, hogy a választási reformnak csak a mézes madzag, a hazug taktikai eszköz szerepét szánják. Mert ezt így tisztán látjuk, teljesen tiszta is a mi állásunk. A választási eljárás oly reformját, mely a nemzeti akarat és a parlamenti képviselőlet valódiságát megteremtené, a politikai meggyőződés független nyilvánítását biztosítaná, — ezt akarjuk igenis, akarjuk lelkünk és szívünk egész hevével, akarjuk elménk legszilárdabb itéletével.

A közérdeknek nincs most sürgetőbb parancsa az összes ellenzéki pártokra nézve, mint az, hogy ezt a czélt szolgálják és ha egyszerre el nem érhetik, legalább lépésről-lépésre, következetes haladással megközelíteni törekedjenek. Mi teljes rokonszenvünkkel üdvözlünk is minden részleges javaslatot, mely a nemzeti életet megmérgező visszaéléseknek egy-egy forrását bedughatja. De annál hidegebb bizalmatlansággal vértessük fel magunkat a fuzió tervezetések irányában.

Fuzió! Nincs ennél gyűlöletesebb hagyománya közéletünknek, magát a szót is ki kellene törölni politikai szótárunkból, Hogyán! Gróf Apponyi Albert, kinek politikai egyéniségében ha van nagy, erős, fensőbb vonás, az bizonyosan abban áll, hogy oly hosszú és oly fényes ellenzéki pályájának összes erőfeszítésével igyekezett ellensúlyozni és megdönteni a Tisza-féle fuziónak folyton megújuló politikai és erkölcsi kárait, ezt a pártatlan küzdelmet azzal végezné, hogy maga is az elvtelen fuzionálás útjára lépne? Ez az, a mit elképzelni nem tudunk. Kicsinyeseknek, vagy nagy jelentőségűeknek tartjuk gróf Apponyi katonai követeléseit, mindegy, ezekhez a követelésekhez a legünneplésesebb módon, tettel és szóval élte hivatását, kötötte és így, akár a fuzió, akár a koalíció az ő részéről és hívei részéről csak egy birna erkölcsi és politikai jogosultsággal, ha biztosságot nyernének ezeknek a katonai követeléseknek megvalósítása felől. Akárki mit mond, ma közéletünk férfaira nézve az a lényeges morális megkülönböztetés, az a feketének és fehérnek választó vonala, — kik azok, kikre az első fuzionálás eredményei a követendő példának kísértésével hatnak és kik azok, kiknek minden érzésük és minden meggyőződésük a példa ismétlése ellen tiltakozik? Vajjon csak gondolhatni is szomorubbát annál, mintha évtizedes harcok után egyik nemzedék a másik után előlről tenné meg a tapasztalást, hogy

az a vezérlő államférfi, ki az ellenzék élén az alkotmányos igazságokért küzdött, egy nemzetellen hatalom örökös kényszere ellen, elve feladásával átlép a hatalom táborába és így a felőlről kijelentett dogmáknak megváltoztathatlan erejéről tesz folyton erősbödő tanuságot? Ez a nemzeti hit annak legbensőbb idegzetének végzetes megrontása volna, melynek gyaszos következtéseit a kormányzati rendszer még oly fényes külszine és a kormányzó férfiak még oly fényes tehetsége sohasem tudná jóvátenni.

De talán csak üres kísérletek, hiru rémlátományok ellen védekezünk-e? Apponyi gróf és a nemzeti párt — úgy jelentik most a »legilletékesebb« hirtorrások — nem törekednek sem fuzióra, sem koalícióra, sőt egyenest kikötötték azt, hogy a kormánypárttal való egyezségök csak ideiglenes jelleggel birjon, afféle határidőhöz kötött »fegyverszünet« jelentsen. Ez igazán új dolog volna az alkotmányos pártharcok történetében. Fegyverszünetet a harcoló felek rendszeresen akkor kötnek, ha már a teljes megegyezés szándékával vannak eltelve és az ideiglenes szünet alatt a végleges béke föltételeit kívánják megállapítani.

Ha így cselekesznek a háborút viselő hatalmak, hasonlót kell feltennünk a parlamenti pártokról is, annál inkább, mert ezeknek feladatai oly természetűek, hogy a folytonos csatározás rendszeres állapotuk és az egyszerű »szünet« nem is ismerhetik. Igazán, nehéz is elképzelni, hogyha a »nemzeti párt« ma olyan fegyverszünetre lépne, mely ellenzéki hivatásának akár csak ideiglenes félre-tételét tenné szükségessé, hogyan lehetne a megállapított határidőn túl az időközben keletkezett új kötelekeket és viszonyokat hirtelenül megoldania megpetyhüdt inakkal; a szertárban berozsdásodott ellenzéki fegyverekkel a régi harcot újra folytatnia! Ah, mi azt hisszük, gróf Apponyi eddigi ajánlatainak ép ez az igazi jogosultságuk még az elfajult parlamentáris viszonyok javítása tekintetében is, hogy nem ideiglenes enyhítésre, hanem állandó gyógyításra törekessenek. Ő maga fejtette ki tegyobban, hogy a választási visszaélések gyökeres kiküszöbölése nemcsak a milléniumi istenbékét hozná meg, hanem teljesen eltávolítva a közéletünket mérgező anyagot, állandóan a kölcsönös lojalitás szellemét és az igaz meggyőződés tisztesség fegyverét honosítaná meg a parlamenti pártok harczaiban. Ezt értjük is, helyeseljük is, valljuk is. De ez az eredmény csak a közszellemre gyakorolt hatáskép nyilvánulha, nem pedig formális

parlamentari megegyezés vagy fegyverszünet képeben. Az első a közbizalom természetes helyreállításából fakadna, a másik csak a közbizalom kijátszása. Ezen a kettőn áll a választás és velük együtt a békének vagy háborúnak választása.

(E—s)

Nógrádmegye új főispánja. A hivatalos lap mai száma közli Dániel Lászlónak Nógrádmegye főispánjává történt kinevezését. E kinevezés folytán új képviselő lesz választandó a zichyfalvi választókerületben. A kerület kormánypartja Dániel Pált szándékozik jelöltjeül kiállítani.

A debreczeni ev. ref. elemi iskolák története.

— 1708-tól a jelenkorig. —

— Iskolák keletkezése. Iskoláztatás. —

Ugy látszik eme ígérlet puhitólág hatott az egyházkerülethez, s elfogadta a javaslatot, már 1851-ben elhatározta a presbyterium, hogy a város különböző részeiben fiú iskolákat fog felállítani s mindjárt legelsőben is az ispotályi leányiskolába járó fiúk számára építet tantermet s abba 400 frt fizetéssel tanítókat állít.

Eme fiúiskola meg is nyílt, de még ugyan-az évben egy küldöttség jelentést tett, hogy az ispotályi fiúiskola annyira roskadozó állapotban van, hogy abban a növendékeknek tovább tartózkodni veszélyes. Ennélfogva az egyháztanács elhatározta az épület lebontását, illetve mivel az a város költségein épült, megkeresteti a városi tanácsot, hogy bontassa le s annak helyébe egy új fiúiskola építése iránt minél előbb rendelkezék. * (Egyh. tan. jkv. 1851.)

Ideiglenesen, míg a városi tanács a dolgot határozza, az egyház egy addig koldusok által lakott épületet rendezett be fiúiskolának.

A város kasszája ebben az időben nem valami bőséges volt, mert az egyház megkeresésére azt válaszolta a tanács, hogy most

ugyan nincs abban a helyzetben, hogy az ispotályi fiúiskolát egészen a maga költségén építse fel, hanem fával és téglával segíti az egyházat, a reá fordítandó költséget pedig később meg fogja téríteni.

Eme tanácsi végzés kapcsán, fel is épült az ispotályi fiúiskola s 1851. nov. 4-én már az új tanító be is állítottott.

Az iskoláztatás fejlesztésére irányuló törekvések.

A privatizálás megbüntetése nem éppen a legszerencsésebb gondolat volt, mert a tanítás ügyre kiszámíthatatlan kárt gyakorolt, a szegény tanulókat pedig ugyszólván a megélhetéstől fosztotta meg. Be is látta a főiskolai tanárkar eme intézkedésének káros voltát s az 1855. évben már visszaállította a privatizációt vagy is megengedte a felsőbb tanulóknak, hogy az elemi iskolába járó tanulókat, a rendes tanítási időn túl oktathassák. Lehet, az indította a tanárkart előbbi intézkedésének visszavonására, hogy a városban keletkező zug iskolákat megszüntesse s a szülőket arra szorítsa, hogy gyermekeiket privátára a collegiumba felküldjenék.

Az egyház tanácsához intézett átiratában a tanárkar a privatizációt a nevelésügyre üdvös intézménynek mondja, s kéri az egyháztanácsot, hogy minél szélesebb körben leendő elterjesztéséről gondoskodjék.

Az egyháztanács magáévá is teszi elvben az intézmény életbe léptetését s felkéri a lelkészeket, hogy ez ügyben a hit szövegekből is hassanak. (Egyh. t. jkv. 1856.) Ugy látszik tehát, hogy a szülék nem valami nagyon örvendtek a privatizálás életbe léptetésének s igen kevesen részesíthették abban gyermekeiket.

Az 1859—70-i évtől a főiskolai elemi fiúiskolák növendékeinek létszámáról már biztos adatunk van. Emé adatokból kitűnik, hogy az egyes osztályok népessége következőleg állott:

IV. elemi iskola	1 tanítóval	89
III. „	2 „	135
II. „	2 „	158
I. „	2 „	212
Szoktató iskola	1 „	211

A nyolcz osztályba összesen 804 növendék járt. A szoktató iskola azonban csak a második, tehát a nyári félévben nyílt

meg s mindig csak erre az időre szorított.

Ugyan ezen évben a városi tanács is összeírta a tanköteleseket.

Hasonlóképen cselekedett a következő évben is. Azonban ezen összeírás nem valami pontosan készülhetett s a valóságnak nem felelt meg, így nagyon csekély értékkel bír.

(Folyt köv.)

A készülődő kiállítás.

Ezredéves kiállításunk erősen halad előre és már egymást követik a szállítmányok, melyeknek átvételére külön vasúti stáció áll rendelkezésre a kiállítás területén. Hasonlóképen e napokban nyílt meg a külföldi kiállítási posta- és táviróhivatal a kiállítás igazgatósági épületében.

Az első nagy szállítmány hét wagon volt hatalmas ágyúkkal a 16. és 17-ik századból, melyek Eszterházy herceg fraknói birtokáról érkeztek. Egy másik érdekes szállítmány, mely már jelezve van, Károly Lajos főherceg kistapolcsányi uradalmából érkező 16—18-ik századbéli ritka becsü magyar vadászati tárgyakból és fegyverzetekből áll. E régi hazai emlékek közt különösen kiválóknak egy elefantsontal kirakott és törökfjellel díszített 16-ik századbéli számszerij, egy piros bársony tegez nyilveszszökkel, amint 400 év előtt használtak, számos keleti tölcéses magyar fegyverek, régi vadász-kürt és kétháromszázéves kitémő állatok: szarvasok, őzek, vaddisznók, sólyom és dámvadak.

Érdekes lesz a törökök által ostromolt Egervára dicső hősnének, Dobó Istvánnak egykoru síremléke, melyet eredetiben fognak felállítani a kiállításon.

Most rendezik be az ösfoglalkozások csoportját is, melyben az ősi halászkutyahó a legrégibb magyar halászati szerekkel idyl képet fog nyújtani.

Mátyás király egyetlen egykoru szobra, mely Szászországban a bautzeni régi várkapuja fölött van elhelyezve, remekül sikerült gipszmásolatban szintén látható lesz a történelmi csarnokban.

E héten lett megállapítva a Felsőzéken hozzájárulásával a kiállítási pavilion berendezése is, mely a jaáki monostor Árpádkorabeli

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA.

Az ideál.

Irta: Szántó Kálmán.

Szentpétery Elza kisasszonynak

Nyáregyháza.

Végre rendbe jöttünk, édes Elzám, hat heti cigányélet után. Ez idő alatt én voltam a szobalány, mama pedig a szakácsné. Klári, a régi szobalányunk, már a költözködésre felmondott, mert az ő idegei a nagy hercezhurczát nem bírják meg. Azóta minden hétre két szobalány jutott; hasonlóképpen szakácsné is. Most már mind a ketten visszakerültek, s nekem úgy tetszik, hogy a régi rendben megy minden. Eltűntek a tót napszámos asszonyok, a kik a butorokat helyre tologatták (istenem, hány helyre próbáltunk egyet-egyet!) s nekem nincs délig bekötve a fejem. Mama se panaszkodik már a feloldali főfájásáról (a konyhagőztől mindennap megkapja) s az ételek is egészen jóízűen kerülnek az asztalra. Ma már az új téli galléromat is hazakaptam, a mit a szobalányságomért kötöttem ki magamnak; egészen karakülbül van, s pezsmával van szegélyezve; éppen olyan vagyok benne, mint Padovani hercegné a Nemzetiben. A szobám pedig, a szobám! . . . Nem, Elza, nem irigylem többet tőled se a galambjaidat, a melyek reggelenkint az ablakokra repülnek, se az udvarlóidat, a kik éjszakánként neked naktmuzikot adnak. Az én szobám a második emeleten van, odáig egy galamb tán föl se tudna repülni; ha pedig akarna is valaki naktmuzikot adni, bizonyosan bekisernék a konstáblerek. Hanem van benne egy kis ro-

kokó-szekerény, én nem tudom, hol tudta a mama fölhajszolni! Négy apró görbe lábón áll s egymás tetején nyolcz fiókja van, mind elbarnult mahagoniból; a fiókok lapja pedig valami csodálatos émaillal van kirakva. Az émaillokon mind tánczolnak — minémet, mondja a mama — rózsaszín rokolyában s puderes hajjal; a gavalléroknak térdig erő selyemharisnyájuk van s csattos cipőjük. Egy regement huszárhadnagy nem tudna ma olyan módosan meghajolni, mint ott akármelyik. A szekerey mellett két kis szék áll, bizony isten, Elza, az ülőkéjük alig nagyobb a tenyeremnél, pedig te tudod, az nem valami hatalmas tenyer! Gobelinnel vannak behuzva, s a gobelinek — a papa állítása szerint — a Didó történetét beszélik el. Hogy miiben áll a Didó története, arról papa sem akar részletesebben tudni, de annyi eszem magamtól is van, hogy lássam, hogy valami nagyon szerelmes história lehet. A szekerey felett valódi velencei kristály függ, aranyozott bronzkeretben. Nos, nekem megvallhatom, hogy ebben a velencei kristályban alaposan megcsalódtam. Már két év óta kineztem érte mamáékat, s a novellák után, a melyekből megismertem valami különösét, magam sem tudom, mit vártam tőle. Egész elszontyolodva tekintetem belé, s mégis hangosan el kellett magamat nevetnem, mikor megláttam benne a félig kiabrandult, félig pityergőre vált hosszú arcot, mely belőle reám mosolygott. Neked azt is megmondhatom, hogy tulajdonképpen meg voltam ezzel az arcczal elégedve: egy kicsit boglyas volt a feje, a szája se kicsi, az orra se valami klasszikus, de azért úgy egészen véve mégis csak mosolygós, hunczut, szemrevaló egy arc volt az, s így a kristály bizonyosan tökéletes lehetett. A

mi azonban a fő, tul marquis-eken, tul etrusque-ökön a legeslegfő, a gyertyánfából faragott ágyacskám, a mely maga fölér egy egész szobával. Van-e neked, édes Elza, fogalmad egy ilyen ágyról? A mennyezete egész a plafondig ér s ezer apró virággal teli-zólt halványsága selyem-szatenkárpit omlik le szárdobban róla. A kárpit redőli mögött egy kis toalet-asztalka is elfér, s most annak a záros fiókjában tartogatom azokat a regényeimet, a melyek nem a mamának valók.

Ez a Margit szobája, Elza, az én nagy vivmányom. Teljes tizenhat esztendeig laktunk a Szedrics-házban, s minthogy ott nem kaptunk nagyobb lakást, azt hiszed, nem tudom én, mit jelent a nagy elszántság, melylyel a hurezolkodás szükségse kimondatott és keresztül vitetett? Vagy a mamáék azt gondolják talán, hogy én azt sem értem, mit jelent, mikor ők, az én jelenlétemben, magok közt arról beszélgetnek, hogy mamának egy új selyem ruhára lesz szüksége, mert az idén télen szét kell nézniök a régi ismerősök között? Vagy pedig olyan ostobának hisznek engem, hogy észre nem veszem, hogy a vasárnapi nagy ebédek szinte szokásba jönnek nálunk, s azokról Ratkay György doktor ur a legritkább esetekben hiányzik. S persze a mama abban a szent meggyőződésben él, hogy én a legtavolabbról se sejtitek semmit, mikor ő úgy egész magától, a legtermészetesebb hangján a világ-nak elkezd nekem mondogatni, hogy kicsoda csinos, jó modoru fiatal ember ez a Ratkay György doktor ur, s kicsoda kitűnő irodája van neki a Hold utca 59 sz. alatt, a törvény-palotának éppen tőszomszédságában.

Nos, hát kíváncsi vagyok rá, mi közöm van nekem tudni, hogy a Hold-utca 59 szám

legrégibb magyar épülettel egy fedél alatt van. A történelmi főcsoport gót épületének, Vajda-Hunyad várának nagy lépcsőháza és a Nagy Lajoskorabeli terem, a 14-ik századbéli motívumai szerint van kifestve és a renaissance épület belsejét most díszítik a 17. és 18-ik századból eredő magyar izlésű formákkal.

Nagyon érdekes lesz a kereskedelmi pénz-és hitelügyi ház berendezése is, melyet a késmárki, eperjesi és más régi áruházak mintájára építettek.

Az összes magyar kereskedelmi vállalatok alapítójának arcképei nagyjából már beérkeztek és a Szent-István kora óta vert összes magyar pénzek galvanoplasztikai utánzatban gyönyörűen sikerültek.

Remek látvány lesz a régi hadtörténelmi kiállítás, melyhez hasonló, szakemberek állítása szerint, még egy kiállításon se volt ily imponáns módon bemutatva.

A földmívelésügyi kormány legújabb intézkedése szerint ebkiállításunk nemzetközi lesz, mert a kutyanevelés iránt a külföldi kutya-nevelő egyletek ez alkalommal nemzetközi kongresszust is fognak tartani.

Kiállításunk tömeges látogatása körül a külföldön is már élénk mozgólódás tapasztalható. Amerikában több honfitársunk ismertető felolvasásokat tart Magyarországról, hasonlóan buzgólkodnak a Keleten lakó magyarok is Bukarestben, Szófiában, Konstantinápolyban; Turinből pedig a műegyetemi hallgatók rendeznek tömeges kirándulást Budapestre. Sok idegent fognak idehozni az eddig sűrűn jelentkező, száma nézve százánál is több különféle kongresszusok és sport-ünnepélyek, melyek hónapokon át eleven életet fognak kelteni nemcsak a fővárosban, de hazánk nevezetesebb vidékein is. A kiállítás idegen nyelvű francia, angol, német plakátjai is elkészültek és pár nap múlva a világ minden városában, utcákon, vasutakon, hajóállomásokon, szállodákban és minden nyilvános és közforgalmi helyeken ki lesznek függesztve. A külföldi lapok is egyre-másra közlik a kiállítás remekül sikerült képeit, Budapest és az ország érdekés helyeinek ismertetését, hazánk ezeréves történelmé-

nek és a modern magyar élet viszonyainak leírását.

Dániel Ernő keresk. miniszter, a kiállítás elnöke, a hazai közönség részvételének előmozdítására nézve sok, czélszerű intézkedéseket tett. E tekintve a tömeges utazások megkönnyítésétől, a katonai, kereskedő és iparosifjak tanulmányozásának lehetőségéről is gondoskodott. A tényleges szolgálatban tartott 2-ik évfolyambeli legénység közül az iparos és kereskedő ifjak a fegyvergyakorlatok után szabadságotlaltván a kiállítást akadálytalanul megnézhetik. A tényleges szolgálatot tevő első évfolyambeliek pedig a kereskedelmi és iparkamarák által nyújtott előnyös utazási feltételek mellett, a nyár végén csoportosan fognak Budapestre bocsájtani.

Az egyes városokból való tömeges csoportok kijutásai is tervbe vannak véve és czélszerű olcsó ellátási módok által a szegényebb sorsú nép látogatása is meg van könnyítve.

Itt lesz tehát az ifjuság, nép és a magyar társadalom színe-java és a május másodikán megnyíló kiállítás valóban az egész magyar nemzet találkozója és testvéri ünnepe fognak lenni.

Brigitta.

Operette 3 felvonásban. Irták: Paul Ferrier és Antony Mars. Fordította Makai Emil. zenéjét szerették Gaston Rerdette és Victor Rigot. Először adták a debreczeni városi színházban 1896. január hó 22-én.

Megint premiere! Meg pedig milyen premiere! Olyan, a melynek az érdekében a szenzációt-hajhászó fővárosi szakkajó hónapokon futta az érdeklődés riadója.

Egész legenda-körök keringtek a társaságokban az eredeti darab sikamlós voltáról s arról a szüziés érzékű ifjú magyar pótláról, a ki a darab zenei és drámai értékétől elbűvölten vállalkozott a francia eredeti castigatiójára, s arra, hogy az eredeti darabnak sikamlós részleteit a magyar közönség szigorú (?) erkölcsi érzékének megfelelőbb costume-öltözteti.

Nos! nekünk nem jutott az a (bal)szerecsence osztályrésznünk, hogy az eredetinek meztelen bájait színről-színre szemlélhettük volna, de annyit mondtunk, hogy az a

munka, a melyet a francia darabban Makai Emil végbe vitt, valóságos szerecsen mosdatás volt, mert ez a »Brigitta« című operette ma sem egyéb szini mezbe bujtatott malaczkodások hosszú egymásutánjánál. Az operettek ismeretes büzhödt légkörében mozog az egész s nem érdemi meg, hogy részletesebben foglalkozzunk vele.

Azt szokták különben is az operettek meniségére felhozni, hogy ott a mese mellékes és a zene a fődolog; s a ki operette előadásra jár, az nem színművészeti, hanem zeneművészeti élvezetekre vár.

Nem szándékunk aethetikai, polemikus élű fejtegetésekbe bocsátkozni arra a kérdésre vonatkozólag, hogy vajjon az a szörny-szüült valami, a minek operette a neve, bir e létjogosultsággal az emberi szellem számbavehető productumai közt. Fejtegetésünk resultuma csak megsemmisítő ítélet lehetne az operettére nézve.

Elfogadjuk bírálati szempontul azt a fel-fogást, hogy az operette-előadásokban főleg zenei élvezetet kér és nyer a közönség.

Mi a zenét rajongva szeretjük. Egy szép dallam bájos ritmusa nagyobb gyönyörbe képes lelkünket ringatni, mint az aethetikai szép megjelenésének bármely más alakja. És mégis... a mai estével még zenei szempontból sem vagyunk megelégedve. Az egész alig egyéb virtuoz olizók művészi ügyességgel és vakmerő bátorsággal egyberótt tákolmányánál, amelyben hol itt, hol amott ismerünk rá egy-egy kedves áriánkra, a melyet kedvvel kez-dünk magunkban dudolni, de pár ütem múlva azt vesszük észre, hogy az ipsék már másikba csaptak át.

A darab meséje a szokott operette — librettók receptje szerint készült.

Bretigno Emil (Hadai S) vadászad-nagy megismeri s megszereti Chamoisele iskolamesternek (Krémer) bájos leányát, Brigittát (Margó Zelma), a kinek a két szép szem-mén kívül semmije sem volt. A hadnagy is szegény legény, a ki e upán zsoldjából él, és így a házassági cautiót egyikőjük sem lett volna képes letenni. Bretigno, hogy Brigittát nőül vehesse, polgári ruhában közelédtet hozzá s mint egyik párisi nagykereskedő ház keleti és afrikai utazója esküszik meg Brigittával, a kit persze katonai viszonyaiból ki-

alatt van a kitűnő irodája? Vagy nincs-e nekem szemem, hogy ha akarom, magamtól is észrevegyem, hogy Rátky György dr. ur nagyon esinos és jómódos fiatal ember? (Mert hogy tényleg az, azt igazán a rosszakarat se vitatható! - I tőle!)

Oh, Elza, neked ott a messze Nyáregyházán foglalmad sincs róla, hogy mi minden szerencsétlenségek környékeznek itt az embert. És hogy én most sirni szeretnék és zokogni, és öklözni valakit, a magam saját ökleivel mindaddig, a míg szent fogadalmat nem tesz, hogy a mi ebéd-inket többet meg nem kívánja.

Mert neked megvallhatom, Elza, s ime, írásban is adom, hogy lehetne Rátky Györgynek olyan irodája, hogy csüstül hull bele az áldás, lehetne százszor esinosabb és ezerszer! jobb modoru, nekem ugyan ne dicsérgessék! Ne dicsérgessék, s azzal punktum!

Valami érdekeset, nagyon-nagyon érdekeset szerettem volna még neked írni, édes Elzám, de nem akartam a fontebbi nagy és válto-hataltan kijelentés hatását gyöngíteni. Isten veled! Majd másszor! Addig is szánakozál és zokogj együtt a te boldogtalan Margitoddal.

II.

Szentpétery Elza kisasszonynak

Nyáregyháza.

Az utóbbi levelem után, nem tudom, fél-bolondnak nem gondoltál-e, édes Elza! Pedig, oh jaj, bár inkább az lennék s inkább ne tudtam volna, mit beszélek. De sajnos, nagyon is jól tudtam s kezdek most már közeledni a kétségbeesés felé. A mult vasárnap megint nálunk ebédelt Rakay György dr. ur; még esinosabb volt, mint szokott lenni, s bársony-galléros redingót volt rajta. a melyet Csász-

ron láttunk a multkor az Othon-ban. Egy pompás mellesokrot is hozott, csupa nifetusz-ból és tubarózsából: már azt is tudja, hogy a fehér virágot szeretem s rajongok a Kugler-bonbonért. A nélkül meg épen soha sem jön — a kedves! Azt hiszi, hogy engemet rózsák-kal és cukrokkal le lehet kenyer-zni. Oda hozta be mindkettőt a szobámba, s míg átment a m-mának köszönni, szerettem volna rózsát, cukrot egyaránt kidobni az ablakon, vagy legalább a földre hajtani s gázolni rajtuk. De egyiket se tettem. Mert a selyem-pa-pír zac-kó olyan rózsaszínűen mosolygott rám a cukorkákkal, hogy meg nem állhattam s egy diókrémrel töltött csokoládét kivettem belőle. Hamar bekaptam s azt hiszem az izét se igen éreztem, olyan gyorsan lenyeltem. A mi nem is lett volna valami nagy baj! De hát — nem tudtam megállni, — a rózsák-ból is a kezemre tüzetem egyet. Éreztem, hogy rosszul cselekszem és meg-em tudtam ellent-állani! De a rózsá oly pompás volt s széles, zöld leveleivel oly kitűnően illett az én hal-ványkék bluzomra, hogy nem, lehetetlen volt föl nem huzni. En tudom, hogy mi áll jól nekem, s nem bánom, ha Rátky György dr. ur százszor jobban belém bolondul is. Ha azért azt találna hinni, hogy egy bizonyos kis-asszonyból, (a kit szükségtelennek tartok itt megnevezni) Rátky György dr. ur lesz valaha, ataposan családik.

Pedig a lelkiismeretem nagyon nyugtalan-kodik mégis s állandóan azt sugja: — Rosszul tétél Hartyáni Margit és árulást kö-vetél el!

Nos igen, Elza, árulást követtem el, (egy könyösepp hullott most a papírosra, a bün-hánásé s az paczkázta el az írásomat) s nem

is tudom, hogy fogok érte vezekelni! Mert Elza, Elza! nekem is megvan az én kis re-gényem, most folyik, fejlődik, szövevényessé válik, s Istenem, szívdobogva gondolok rá hogyan fog megoldódni. És pedig milyen re-gény! Édes, bizonytalan titokzatos, s szeret-ném föleskölmi előbb a papirosát, a melyre leírom, hogy: szerelmes vagyok! Először ele-temben s érzem azt is, hogy utóljára! Mert azt ugy-e te se számítod szerellemnek, mikor felső leánykorunkban a nevelő vasrácsos abla-kain együtt kokettiroztunk le az utcákra a gimnazista urfiakkal! Nem, az mind semmise volt s ez a legelső, az igazi, az életre szóló!

És ha tudnád, hogy milyen romantikus, milyen izgató szerelmem! Még nem is beszél-tünk egymással, sőt szemtől szembe még nem is lattuk egymást s mégis mind a ketten tud-juk, hogy szeretjük egymást, változatlan, igaz, örök szerelmemmel! Hogy mégis hogyan törté-nt ez? mindjárt meg fogod érteni.

Mert a multkori levelemben még nem mondtam el mindent az én aranyos, édes szo-bácskámról. Es nem mondtam el különösen azt, hogy az ablaka a M-gyei hitelbank palo-tájára s annak is épen jogügyi osztályára néz. Nos, ennél az ablaknál szoktam én naponkint ötig ülni és a kézimunkámat folytatni, a mama állítása szerint — penelopei lassúsággal. Istenem, Istenem, mi szük-ég a mamáknak olyan művelteknek lenni és Penelopéről is tudni és viszont egy mamának lehet-e fogal-ma arról, hogy mi mindent kell egy öltéssel abba a vászonba behihmezni!

(Folyt. köv.)

folyólag kénytelen ott hagyni és évenként csak néhány zor láthatja viszont. A közbeszó hónapokat persze Afrikában (értsd: az ezrednél) tölti, a honnan az Utazók Lapjából kiollózott cikkekben tudósítgatja feleségét állítólagos élményeiről. A darab elején két heti szabadságot kap a főnökeitől (értsd: az ezredestől), a mit feleségénél óhajt tölteni. Siet hát Plessis-le-Sec-be, Brigittához. Szerencsétlenségére ezrede is arra ment gyakorlatra és ezredesét (Tiszai) a ki az ő házaságáról természetesen semmit sem tud, bekvártélyozzák az ipához. A személyes találkozást az ezredessel kiakarván kerülni, bebuvík az iskolai könyvtár szekrényébe, a hol majd megfuladt. A második felvonásban az ezredes szemet vet Brigittára, s annyira biztosra veszi diadalát, hogy Bretignonak ötszáz Louis-d-or-nyi fogadást is mer ajánlani. Csak a feleségétől fél, a ki a szomszéd fürdőben nyaralt. Hogy a felesége meg ne lephesse, levelet ír neki, a melyben sajnálkozik azon, hogy viszont nem láthatja, de a környék megismerése végett terepfelvételeket kénytelen eszközölni. Bretignonak most gyűlt meg a baja. Ezredese parancsára kénytelen volt bevonulni, de a felesége meg az ipa előtt nem akarta, nem merete fölfedezni az igazságot, — egyfelől azért nem, mert az öreg Chamoisei gyűlölte a hadsereget, másfelől azért nem, mert félt hogy elveszti Brigittát. Elkezdett alattomoskodni, fogfájást tetetett, hogy az arcját eltakarhassa: s most mindenki fogfájás ellenvaló orvosságot commendalgat neki. — Vegre a felesége ráismer. Bonyodalom. Az asszony gyanakszik s hitelt ad az ezredes rágalmainak s bosszút akar állani a férjén. Bretigno kétségbeesik. Ekkor érkezik meg véletlenül az ezredesné, aki előtt Bretigno föltárja a leplezetlen valót. Az ezredes bortul bevühen várja Brigittát, de elnyomja az álom. A két asszony összeesküszik ellene s míg Brigitta kezébe csempészi madarilonját, a felesége (Pajor E.) elopja a kardbojtját. A harmadik felvonásban minden kiderül. Az ezredes Bretignóval szemben kártyán szándékosan veszít el 32.000 frot, hogy hibáját jóvátegye és módot nyújtson az egymást szerető ifjú párnak, hogy a tisztiorvadékot letchesse. A főeseményvel párhuzamosan halad Mulót (ifj. Nemeth) és Nicole (Galyassy) szerelmének epizódja, amely a főszemélyek sorsához hasonlóan jut megoldásra.

Az előadás annyiban jó volt, hogy a szereplők mindent elkövettek, a mi tőlük telt, a darab előnyeinak érvényre juttatása céljából Tiszai és Galyassy voltak a legjobbak: Krémer Margó Zelmával és Pajor Emília ifj. Nemeth-tel állott egy színvonalon úgy játéka, mint siker dolgában.

Grotius.

A sajtó elismerése Kolának.

Nem én téptem le homlokodról
Magad tépted le a babért...
Petőfi.

— Fővárosi lapok véleménye a szüzbeszédéről. — Az alábbiakban közöljük városunk III-ik kerület — ill. képviselőjének szüzbeszédéről a főváros lapok véleményét — lelki épülésére és gyönyörűségére azon polgártársainknak, a kik őt voksaikkal mandátumhoz juttatták (Tegyük ki az ablakukba.)

Vegyük csak sorba őket:

Az »Egyetértés« ezeket mondja a híres szüzbeszédéről:

Kola János, Debreczen város egyik képviselője, mondotta el ezután szüzbeszédét. Ektelenül nekirohant Eötvös Károlynak és Ugron Gábornak, a kiknek az egész ellenzék gunyos hahotája közben vágta oda, hogy egyik sem lesz Irányi Dániel. Kola János nagyon felelmetes volt ugyan, de a beszéde eltévesztette a hatást. Senki sem akart tőle megijedni, sőt midőn azt kiáltotta oda a szélsőbalra, hogy nincs bizalma a közjogi ellenzékhez, jó Madarasz József is odavágott: »Nem is kerünk belőle!«

A »Budapesti Hírlap« így vélekedik Kola vendégszerepléséről:

Hosszasabban beszélt Kola János, a Körösi Sándor utóda is; hanem a szüz beszéde egy részének hatását elvette az ellenzék, a más részét pedig, a melyben a függetlenségi eszméről úgy emlékezett meg, mint a melyek minden magyar szívében élnek, kissé megijedten hallgatták a kormányparti oldalán, s végül az ellenzék derűsen éljenzt.

A »Magyar Hírlap« egy pár szóban emlékszik meg Kola beszédéről, de érdekesen jellemzi azt, — hogy Kola erőlködése mily kómikus volt.

Majd egy új ember, Kola János mondott beszédet, mindenáron azt vitatván, hogy Ugronból sohasem lesz — Irányi Dániel.

A kolozsvári »Ellenzék« röviden, de vélesen ezeket írja:

Egy újdonsült mameluk képviselő, Kola János kelt a kormány védelmére, de az ellenzék lekaczagta minden kijelentését.

Szánalmas verődése még jobban elázatta a kormány korruptzionális politikáját. Az Apponyi-párti »Nemzeti Ujság« a gondolatokban szegény beszédet így méltatja:

Most egy kormányparti szónok, Kola János mondta el szüzbeszédét, mely szüzbeszédnek elég bátor hangja volt, de gondolatokban nem igen bővelkedett.

A »Budapest« a következő véleménynyel van:

Komikus hatást keltett Kola János, a ki vállalkozott az Ugron Gáborral való szembeállításra. Az eredmény igazolta, hogy egy »kissé« erején fölült mert.

Végül pedig a kormányparti »Pesti Hírlap«-ból idézünk egy pár sort, a mely megkoronázza szemelvényeinket:

Az Ugron beszéde után következett Kola János, a Körösi Sándor utóda Debreczenben, ki nagy bölcs maradt vala, ha hallgat. Föl-szólalásának veleje, hogy a költségvetést minél előbb végezze el a ház, azután átterhet a közig. és kuriai biráskodás tárgyalására és akkor orvosolva lesznek a bajok, a mikről az ellenzék panaszkodik. Különben konstataulta, hogy Ugron Gábor, nem Irányi Dániel; viszont Meszlényi Lajos nem mulasztotta el konstataálni, hogy Kola sem épen Deák Ferencz. Közli: Paja.

Újdonságok.

* **Gyűlések a városházán.** (A debreczeni hölgyek lobogója) elkészítésére kiküldött 28 tagu végrehajtó bizottság ma d. u. 5 órakor a városháza nagytermében Váradi Szabó Jánosné ny. udv. tanácsosné urnó és Simonffy Imre polgármester elnökle alatt ülést tart, a melyen a szükséges 1400 frt beszerzésére vonatkozólag a kivitel módozatait megállapítják és határoznak a felett, hogy kinél rendeljék meg a díszes lobogót. (Jog és pénzügyi bizottság ülése.) A jog és pénzügyi bizottság e hónapban már harmadik ülést tart, hogy azt a rengeteg munkát, melynek elintézése reá vár, elvégezhesse. Holnap d. u. 3 órakor újra összeül a városháza nagytanácstermében, hogy Vértessy István főjegyző elnökle alatt folytathassa munkáját. (Gazdasági gyűlés.) F. hó 26-án, vasárnap a városgazdai hivatalban gazdasági gyűlés lesz. (Statisztikai bizottság ülése.) A statisztikai bizottság folyó hó 27-én, d. e. 9 órakor a városháza nagytermében ülést tart. (A kölcsönsegélyzőegylet közgyűlése.) A debreczeni kölcsönsegélyző egylet

évi rendes közgyűlését a jövő hó 23-án a városháza nagytermében tartja meg.

Sz. Nagy Károly jubileuma. A debreczeni ev. ref. egyház érdemekben gazdag énekvezére, az országos hírű zeneiőr Szojyori Nagy Károly 50 éves közszolgálatát — az egyház a helybeli zenedével és daleggyellett együtt e hónapban fényesen ünnepli meg. — A jubileum programját a rendezőség a következőleg állapította meg: I. 1896. január 25-én d. u. 6 órakor a főiskolai tanítóképző ifjusága által a uagyközönség részvételével adandó szerenád az ünnepekt lakásán. II. Az ünnepekt üdvözése egy tanítóképző intézeti hallgató által. III. 1896. január 26-án d. e. 10 és fél órakor az egyház tanácstermében presbyteri diszgyűlés, melynek tárgyszorazata következő: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Küldöttség alakítása és kiküldése. 3. Az ünnepekt üdvözése Simonffy Imre kir. tanácsos, egyházi főgondnok által. 4. Az ev. ref. egyház emléktárgyának átadása beszéd kíséretében Nemeth Lajos lelkész által. 5. A főiskolai tanárikar küldöttsége részéről üdvözölő beszéd Kovács Lajos igazgató által. 6. A debreczeni zenede küldöttsége részéről üdvözölő beszéd Sesztina Lajos elnök által. 7. Az ev. ref. tanítótestület küldöttsége részéről üdvözölő beszéd Dávid Mihály elnök által. 8. A debreczeni Dalegylet küldöttsége részéről üdvözölő beszéd M á r k Endre elnök által. 9. Zenedei növendékek küldöttsége által 3 emléktárgy átadása. 10. Az ünnepekt válaszbézéde. 11. Elnöki záróbeszéd. IV. 1895. január 26-án délután 4 órakor a zenede dísztermében iartandó hangverseny (meghívottak részvételével) Nyitány. (Ünnepi Rhapsodia harmonium előadja: Ifj. Sz. Nagy Károly bpesti zenetanár és orgonista mint szerző.) 2. Énekszám (a zenedei növendékek vegyes kara). 3. Zongoraszám (2 zenedei fi- és két zenedei leány növendék által 8 kézre.) 4. Énekszám (a debreczeni dalegylet tagjai által előadva.) Debreczen 1896. január hó. A rendező bizottság.

* **Debreczen szervezete.** Debreczen város szervezési szabályzatát tárgyaló bizottság gróf Dégenfeld József főispán elnökle alatt tegnap délután folytatta ülését a városháza nagy tanácstermében. Tárgyalás alá vettek a városfelügyelői állás munkakörét és teendőit. A szervezeti szabályzatot kívül ezen állást betöltő tisztviselőtől jövőben egy évi fizetésének kétszeres összegét kaucióképen fogják kivánni letétbe helyezni. Azután Boczkó Sámuel rendőrkapitány, Király Gyula és Vecsey Imre tanácsnokból álló bizottság küldetett ki, mely szorosabban és közelebbről határozza meg s írja körül a mátaí biztosi állással járó teendőket. Végül a tisztí fő- és alügyész ügykörébe tartozó teendőket is ügybeosztást állapítja me, az ülést véget ért.

* **Csokonai-kör társas vacsorája.** A Csokonai-kör választánya legutóbbi ülésében elhatározta, hogy a tagok érintkezésének könnyítése, eszmecserére indítása, általában az egyesületi élet élénkítése végett ezentul időnként társas összejöveteleket rendez. Az első ily összejövetel f. hó 24-én, a felolvasó ülés után, esti 8 órakor lesz a »Biká«-ban a cukraszda termében, melyre a tagokat ez uton is meghívja az elnökség.

Nyilvános számadás. A függetlenségi kör által f. 1896 év január 18-án a »Korona« tancstermében tartott bál alkalmával befolyt jegyekből 269 frt, felülfizetésekből 117 frt 50 kr. összesen 386 frt 95 kr. Tiszta maradvány 226 frt 55 kr. Felül fizettek: Nsgs. Bekényi Péter, Dr. Bakonyi Samu, Rigó Ferencz N. N

urak 5—5 frtot, öz. Kálmán Józsefné, Kertész János, Deutsch Lajos urak 3—3 frtot; B. Nagy János, Nsgs. Szinay Gyula, Dr. Kocsár Gábor, Kálmándi István, Pongor Lajos, Sz. Szabó László, Sz. Szabó József, Kulesár Gábor, Klein János, Nt. Somogyi Pál, Ferge János, L. Nagy Bálint, Dr. Burger Péter, Herczeg János, V. Nagy Gusztáv, Csobán József, David Mihály, Harangi Sandor, Pálffy Ferenc urak 2—2 frtot; N. N. Salánki Ferenc urak 1.50—1.50 kr Csórián József, Kiss András, Tassi Miklós, Kató László, Jenei József, Horváth József, Horkay Lajos, Kovács Ferenc, Szöke János, Háló Sándor, Faragó András, id. Banyai István, Kerékgyártó József, Teremi Gábor, Huszár Mihályné, Kurucs Miklós, ifj. Polgári András, Borus Bálintné, Öry Jánosné, Juhász Lajos, Zichermann Hermann, Kertész László, Kéki Józsefné, Bör Sándorné, Ménes István, Nagy Lajos, Hoffmann és Társa, Csobán István, Salánki Mihály, Kertész Mihály, Bácsi András, Hódi Béla, Nagy Béla, Vasári István, Balog Péter, Szücs Elek, Alföldi Gábor urak és urnók 1—1 frtot; Rác Gábor, Bujdosó András, Nagy József N, N. Kántor József urak 50—50 krt. mely szíves adományaikért halás közszónetét fejezi ki. Debreczen, 1896. január 23. A bál rendező bizottság.

* **Eljegyzés.** Rosenfeld Sámuel Debreczenből folyó hó 21-én jegyezte el Eisler Sárika kisasszonyt Nagyszalonaról.

* **Az új gyógyszerrel.** A belügyminiszter közzétette tudatta hatóságainkkal, hogy a diphteria-veersavójt jövőre oltó anyagnak tekintik s annak elárúsítása, árszabása s ellenőrzése tárgyában rendeletet bocsátott ki. Felhívja egyúttal a hatóságok, hogy területén a versavóval végzett gyógykísérletek eredményéről hozzá pontos kimutatást terjesszen föl lehetőleg még a magánorvosoktól is.

Kereskedő ifjak dalestélye. A helybeli kereskedő ifjak dalestélye február hó 5-én dalestélyt rendez. A meghívókat már szétküldötték a dalestélyre, a kik azonban tévedésből, vagy bármilyen más okból nem kaptak volna, szíveskedjenek eziránt az egyet háznagyához fordulni.

* **A timár ifjuság bálja.** A derek timár ifjuság tegnap este a Korona disztermében igen sikerült, igazi magyaros mulatságot rendezett. Jókedv uralkodott bőven s a mulatságnak csak a hajnali órák vetettek véget. A négyeseket 80 pár táncolta. Tudósítónknak a jelen voltak közül a következő neveket sikerült feljegyezni: A s z o n y o k: Erdei Andrásné, Madár Józsefné, Pásztor Sándorné, Kiss Imréné, Mikó Józsefné, Körösi Ferenczné, Bihari Ferenczné, Kiss Gáborné, Veréb Lajosné, Széles Sándorné, Bihari Imréné, Szöke Józsefné, Pethő Istvánné, Serecs Andrásné, Tóth Lajosné, Szilágyi Jánosné, Kovács Józsefné, Komádi Gáborné, Banyai Lajosné, Bozókai Jánosné, Prem Ferenczné, Bikfalvi Gézané, Makai Sándorné, Bonyhai Gáborné, Munkácsi Mihályné, Böszörményi Gáborné, Szőlősi Gáborné, Nagy Imréné, Tóth Jánosné, Sarkadi Lajosné, Balog Sándorné, László Andrásné, Ormós Gáborné, Pethő Ferenczné, Csizmadia Istvánné, Nagy Jánosné, Harsányi Jánosné, Nagy Lajosné stb. stb. L e a n y o k: Banyai Eszti, Pásztor nővérek, Kádár Róza, Mikó nővérek, Szöke Zsuzsika, Pethő Mariska, Kovács Eszti, Nagy Eszti, Szigetházy Erzsike, Bozókai Zsuzsika, Prem Juliska, Sós nővérek, Bonyhai Mariska, Munkácsi Eszti, Hadházi nővérek, Szőlősi nővérek, Győri Eszti, Szatmáry Juliska, Balog Eszti, Sarkadi Mariska, Csizmadia nővérek, Nagy nővérek, Harsányi Mariska, Jablonczy Eszti, Kiss Eszti, Pethő Erzsike, Daki Mariska, Faragó Juliska, Győri nővérek, Ormós Zsuzsika, Pethő nővérek, Elek Juliska, Somogyi nővérek, Szőlősi Mariska, Burai Katalin, Tóth Juliska, Kovács Zsuzsika, stb. stb.

Az anyját kereste. Egy hat esztendő kis leány sirva jött be a panaszkodó emberek megszokott gyülekező helyére, a rendőrségi őr-szobába. Didergett, fázott, majd meg vette szegényt az Isten hidege. A rendőrök körbefogták s részvevően kérdezték tőle, hogy mi a baja.

A kis leány sirva mondta el, hogy apja T a k á c s Márton megverte az édesanyját s kikergette a házból. Aztán mikor ő kérte az apját hogy hiddja vissza akkor reá támadt s őt is kívül tette az ajtón. Edesanyjáért már bejárta az egész várost, de nem akadt reá. A rendőrök már éppen indulni kezdtek, hogy az elűzött asszony keresésére induljanak, mikor megnyitott az ajtó s belépett azon egy véresre vert szegény asszony. A kis leány örömsikoltva ment hozzá, felkuszott az ölébe s könnyeivel tisztára mosta a boldogtalan asszony vértől ázott arcát....

* **Gyászhir.** Mély fájdalommal tudatjuk, ffelejthetetlen jó nőm, szeretett anyánk, anyósom, nagy nénénk és jó rokon nehái M a c s k á s s y Jánosné született B e ö r asszonynak, 1896. évi január 23-án, éjjeli 1 órakor életének 49. boldog házasságának 7. évében hosszas gyengélkedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei 1896. január 25-kén délután 2 órakor fognak, Hatvan-Vendég-utca 3331-ik számú házuknál tartandó rövid ima után, a hatvan-utcai sarkterbe örök nyugalomra letétni. Mely végtiszességételre, rokonainkat, ösmerőseinket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1896. január 23. — Az elhaltak unoka huga: Katona Juliánna, férjével Szabó Józseffel és gyermekeik; Az elhaltak testvére Özv. Beör Ferenczné, Tóth Juliánna és gyermekei, számos rokonok nevében is Bánatos férje: Macskássy János és gyermekei, Margit, férjével Nánásy Józseffel; Jenő és Mária; nevelt fia Ercsey János. Béke poraira

* **Elvesztett kabát.** Tegnap este ajmár ifjuság báljában a Korona-vendéglő gazda szobájából egy felső kabát elveszett. Kértek az illető, ki azt tévedésből elvitte, hogy azt K s V á r a d - u t c a 2100 sz. házhoz vigye vissza, minekutána az illető kiletét ugysis gyanítják.

Nines többé szerelem.

— Röntgen találmánya a gyakorlaton. —

Mikor saionja van a báloknak és a fiatal urak a szép szemek varázsától ittasan, a szerelem mámorától kábultan sietnek haza, minduntalan felvetik a kérdést:

— De Ő, vajjon Ő szeret-e?

Mert ugy van az, hogy az „Ő” a szerelem történetében mindig nagy szerepet játszik. Ez az a rejtélyes „Ő” a mit hosszas tanulmányozás után sem lehet eléggé kifürkészni. Az ismeri „Ő”-t, a ki a sziveket és veseket vizsgálja.

Nos hát a szerelem történetében óriási fordulat állott be. Aki a sziveket és veseket vizsgálja, immár nem a megközelíthetetlen örök hatalom, hanem Röntgen wüzburgi tanár ur, aki az ő fotográf készülékével behatározta az emberi s így a leányi szivek titkos rejtőit.

Ez e csuda professzor valamely más tudós collegája, egy nagy lélek buvár segítségével oda módosította készülékét, hogy a szivekben lakó érzelmeket, az agyban lakozó gondolatokat élet nagyságban látja meg. Tehát amint nincs ezentul valamely kije'entés hátterében lappangó gondolat, azonképen nincs a szív redőiben elrejtett szerelem.

A titkos szerelem ezennel megszűnt, — mert Röntgen tanár készülékével pompásan meg lehet látni, hogy melyik leány, melyik férfi iránt tápál sziveben szerelmet.

A készülék egy elegáns frakk zsebében könnyen elhelyezhető s így ha valamely fiatal ur bájos kisasszonyának szive érzelmait akarja kipuhatólni, — nincs szüksége a heves ostromra, vagy a hosszadalmas szerelmi vallo-másra, vagy a szemek égő, vagy hideg sugarának vizsgálására. Nem szükséges tudnia, hogy keze érintésére összeresszen e a leánya vagy nem. Elpirult-e vagy nem? Erre többé nincs semmi szükség.

A bálból tehát nem a kétségbeeső gyöt-rődés kíséri haza a szerelmes ifjakat, — hanem a biztos tudás.

Nem kérdi már ezentul a fiatal ember a lánykától:

Szeretsz?

Nem, hanem így szól:

— Röntgen készülékem az mutatja, hogy

szived kamarájának kényelmes karosszékében az én képem ül.

Erre a nagysága hasonló őszinteséggel előveszi Röntgen készülékét és így szól:

— A te szivedben annyi hölgyet látok, mintha valamely estélyen volnék. Töröld ki onnan azt a sok asszonynépet s akkor felelek.

E szerint Röntgen nemcsak a tudományos, hanem a szerelmes világot is örök hálára kötelezte. Másfelől pedig tenger sok szerelmi frázisnak kitérte a nyakát. E frázisok t.i. arra valók voltak, hogy a hölgy szive érzelmait ki-puhatóljuk.

Ime a századvég remek találmánya!

Táviratok,

Oszággyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest jan. 23.

Ülés kezdete délelőtt tíz órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Jegyzők: Perczel Béni, Josipovich Géza, Ill y és Bálint.

Kormány részéről jelen vannak: Bánffy Dezső, Perczel Dezső és Erdély Sándor.

A képviselőház mai ülésén a vármegyei közigazgatás tételénél Szina y Gyula a közigazgatási mizeriákat sorolta elő.

— Mit ér a törvény — ugymond — hanem tartják meg?

A közigazgatás rosszaságát praxisból tudja. Felhozta Hajdu-Böszörmény dolgát. Ez, a város 1895-ben megállapította költségvetését de abban nem vette fel 200 holdas erdőjét Elmondja a belügyminiszterium törvényellenes eljárását és ez ügy szanalását kéri.

Felolvassa a debreczeni pótadó dolgában megjelent hírlapi cikket és elmondja a dolog történetét.

Tiltakozik a belügyminiszter eljárása ellen s az ellenzék folytonos tetszése közben a tételt nem szavazza meg.

Sima Ferencz általában a választási visszaélések, Bujano vich pedig a girálti visszaéléseket szellőzteti.

Perczel kijelenti, hogy a csendőrség állítólagos törvénytelen felhasználásáért vizsgálatot indít.

Azután polemizál Polónyival.

A többség a tételt elfogadja.

Ülés vége délután 2 órakor.

A meghiusult béke.

Bpest. jan. 23 (A Debr. eredeti távirata.)

A mai nap szenzációs eseménye az Apponyi által kezdeményezett s Bánffy br. miniszterelnök által látszólag kedvezően fogadott millenárius „Isten békéjének” teljes meghiusulása. Apponyi és Bánffy br. ma délben hosszasan tárgyalták a képviselőház miniszteri szobájában. A nemzeti-párt vezérfia a béke föltételeként azt kérték a miniszterelnöktől, hogy az Apponyi indítványa, a kuriai bíraskodással kapcsolatban a gazdasági kiegyezés megelőzőleg tárgyalassék.

Bánffy e feltételt nem találta teljesíthetőnek s a tárgyalást csakis a kiegyezési tárgyalások utánra volt hajlandó kilátásba helyezni.

Apponyi erre azt kívánta, igérje meg a miniszterelnök pozitíve, hogy indítványát elfogadja, akkor belenyugszik a Bánffy br. által követelt halasztásba.

Bánffy erre azt felelte, hogy Apponyi kérését nem teljesítheti csak annyit ígerhet meg, hogy Apponyi indítványát tárgyalni fogják.

Erre Apponyi kijelentette, hogy ily körülmények közt fentartják ő és pártja eddigi álláspontjukat s a gazdasági kiegyezés ellen teljes erővel fognak harcolni.

E hír a képviselőházban és a fővárosban villámgyorsan terjedt el. Ellenzéki körökben a Tisza csoport intrikáira vezetik vissza a béke alkudozások meghiusulását s Bánffyt is az őszinteség teljes hiányával vádolják.

A millenniumi éve az „Isten békéjé” heiyett az ellenzék kiméletet nem ismerő harczát hozza meg Bánffynak.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár. Nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem. Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a kereskedémi palotájában.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

Január 25. Sz. Nagy Károly 50 éves jubileuma

Január 29. Az orvos-gyógyászati egyesület bálja az „Arany Bika” disztermében.

Január 25. Kőműves iparosok és segédek táncvigalma a „Margit fürdő” nagy termében.

Január 25. A polgári kör bálja az „Arany Bika” disztermében.

Február 2. Az iparos kör bálja az „Arany Bika” disztermében.

Február 9. A fodrász segédek bálja a Koronában.

Február 15. A függetlenségi és 48-as párt bálja a „Korona” — disztermében.

Február 15. A jogász- és tisztviselő-kör táncvigalma.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 11-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Ezredévi kiállításunk.

Ö Felsőháznak és az uralkodóház tagjainak részvétele a kiállításon. Az ezredéves országos kiállítás megnyitási ünnepélyének programja egészben véve elkészült, de a részletek és a többi ezredéves ünnepségek szertartási rendjének, különösen Ö Felsőháznak és a legfőbb uralkodóház részvétele módozatainak végleges megállapítása végett január hó 22-én Hohenneuburg herceg első főudvarmester hivatalában értekezlet lesz, melyen Barkasy Géza miniszteri tanácsos a miniszterelnökség részéről és Dr. Schmidt József miniszteri tanácsos, mint a kiállítás igazgatója vesznek részt.

Oszttrákok a kiállításon. Az oszttrák Alpeli országok forgalmi érdekeinek állandó bizottsága lelkes hangon írt levelet küldött Daniél Ernő kereskedelmi miniszterhez, melyben ezen bizottság elnöke gróf Ottenis, ki több évig volt Magyarországon katonai szolgálatban az oszttrák-magyar testvériség és őszinte jóbarát-ág megszilárdulása végett tömeges látogatásokat jelent be Ausztriából. A kölcsönös gazdasági és kereskedelmi érdekeken kívül — így szól a levél egy egy passusa — bízva kell szoktatni a népeket, hogy egymással barátságos, testvéri és szíves viszonyba lépjenek. Őszinte szeretettel nyújtjuk kezünket a magyaroknak, kikkel együtt akarjuk ünnepelni nagy nemzeti történelmi ünnepüket, mely a mi szívünket is örömmel tölti el. Mert a magyarok és oszttrákok az elmúlt századokon át mégis csak egymásra támaszkodva harcoltak közösen megosztották egymással örömeiket és keserveiket és szívük vérvél alkották meg az Oszttrák-Magyar birodalmat, mely itt és amott drága hazánkat jelenti. Szívünk felmelegszik a sok nagy közös országos és kulturális feladatokon és az az öntudat emeli keblünket, hogy Ausztriának és Magyarországnak is közös szeretőt császára és kiralya van, ki nek ezen alkalommal bizonyára nincs forróbb

és határozottabb kívánsága, mint ezen hatalmas nagybirodalom népeinek békéje, egyetértése és kölcsönös testvéri szeretete.

A kiállítás látogatottságának előmozdítása. Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága összeállította és kinyomatta mind azon kedvezményeknek a sorozatát, melyeket az utazás, elszállásolás, étkezés általában a fővárosban és a kiállítás területén való ellátás tekintetében a testületi látogatások számára biztosított. E szabályzatot az ország minden községében rendszeresen terjeszti, főleg a középosztály és a nép alsó rétegei körében.

A millenniumi reklám bélyegek kezelése. A millenniumi reklám bélyegek kezelése tárgyában a kereskedelmiügyi miniszter újabb rendeletet adott ki, melynek lényege a következő: A posta hivatalok utasítva vannak, hogy a kiállítási reklám bélyegeket kizárólag csak belföldön feladott és Ausztriába vagy a külföldre címzett közönséges levelekre ragasszák fel, kizárólag csak a közönséges levél hátoldalára és kizárólag csak egy darabot. Az említett postahivatalokat utasította arra is, hogy a reklám bélyegnek a levél hátoldalára felragasztásánál figyelemmel legyenek arra, hogy a levelek meg ne vizesedjenek, ne piszkítottassanak és hogy a reklám bélyeg olyképp ragasztassák a közönséges levél hátoldalára, hogy a tovább kezelést ne akadályozza és a levélnek oly részét ne fódje, melynek befödése akár a kezelés, akár a címzett szempontjából hátrányos.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

Január 23.

a) Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Öreg közép (páronként 300-400 klg sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 50-51—krig. 4. Fialat közép páronként 250- klg, sulyban —45—krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — krig. 6. Fialat könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 44-45 krig. 7. Közép (páronként) 220-280 klg, sulyban) 45-46 krig. Könyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 43-44 krig. 8. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48-49—krig. 9. Közép (páronként 220-260 kgr. sulyban) 45-46—krig. 10. Könyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 44-45 krig. Sertés létszám 1896. évi jan. hó 20. napján volt készletben 33311 db. 1896. évi jan. hó 20-21-dik napján felhajtott 1073 darab. 1896. jan. hó 21-dik. napján elszállított 175 drb. 1896. január hó 22-dik. napjára maradt készletbe, 134214 drb. Forgalom nincs.

CSARNOK.

A királyi tanácsosék.

— Regény. — 19.

Írta: **Vértessy Arnold.**

(Folytatás)

Egy darabig meg abban reménykedik Ö nagysága: hánha visszatér Ágosházy Miklós? Üzenget is neki Iván által, de hiában, Ágosházy csak nem jön, ámbár Iván folyvást biztatja a mamáját, míg végre az Iván ellen is kifakad:

— Ha férfi lettél volna, nem úgy kellett volna magadat viselni. Fegyveres elégtételt kellett volna követelned Ágosházitól.

— De mama, hiszen akkor még úgy sem jött volna vissza Miklós, — veti ellene Iván urfi.

Míg így szép szerével talán vissza lehetne csalogtatni, csak Sarolta is segítne valamit.

Igazán megfoghatatlan ennek a leánynak a macakossága. Olyan fényes partiért lehetne ám valamit teni. Lám, Iván nem hanyagol el

semmit, nem restel semmit, eltűr sok lenézést, alázatosan hajlong, a hol az kell, szemtelenkedik, a hol azzal többre megy, játsza az udvari bolond szerepét is, Ágosházy Miklósnál, csak hogy az előkelő körökben foroghasson.

Legalább ebben az egyik gyermekében öröme fog telni Ö nagyságának, az a másik, az elveszett, az tönkreteszi magát evvel a szerencsétlen férjhezmenetelével.

Ö nagysága ugyan egészen az utolsó napig mindig vár valami csodát. Egyszer csak majd eljön Ágosházy Miklós és annak a kis bugrinak, a ki most a vőlegény szerepét játsza, kiadják az utat.

Hiszen csak a vak nem látja, hogy Sarolta nem szenvedheti; ezt az emberkét, a ki olyan vézna, cingár, olyan asszonyos, lágy és olyan finom akar lenni mindig. Persze a származását akarja takargatni vele.

De Ö nagyságát nem vesztegetheti meg sem a szép fehér kezeivel, sem elegáns öltözködésével. Ö nagysága előtt ne affektáljon a finomságával, mert Ö nagyságának egy könyvelő csak könyvelő marad s a lakatos műhelyre is emlékszik meg minden ember Vámoson, habár abba hagyták is.

Ö nagysága eltűri, mert azzal az önféjű leánynyal nem lehet boldogulni, eltűri ezt a házasságot, de soha sem fog vele megbarátkozni. És Cserepes urat nem is szólítja más-kepe, csak Cserepes urnak. Ö nem fogja fának tekinteni soha.

Ha szeme volna annak a fiatal embernek, hát nem is toladott volna ide közéjük. Láthatná, hogy milyen nem szívesen látják azt is tudhatná, hogy a leány csak dacból megy hozzá, elkeseredésből.

— Meg fogod banni, figyelmeztette az anyja Saroltát.

De nem használ semmi figyelmeztetés, Sarolta megátalkodott.

Mint hogy tehát segíteni nem lehet, Ö nagysága azt véli, hogy legjobb lesz, ha meunél előbb atesnek az egész dolgon. Az idő rövidségével legalább kimentetheti a kelengye hiányosságát, mert biz azt nagyon bajos Ö nagyságaiknak jelen állapotában előteremteni.

A butorkereskedő ad ugyan hitelt, a mit csak parancsolnak Ö nagyságák, mert hiszen majd kifizeteti a vőlegényvel az esküvő után. Sternéknél is újra megnyit a hitel s vásárolhatnak tetszők szerint. Az Öregbik S'ern maga jart ott Ö nagyságánál, hogy felajánlja szolgálatait. Ne méltóztassék nehezíteni azért a szleskesedésért, a mit az őse elkövetett, megelékezett Ö keményen, hogy mertte úgy viselni magát ilyen előkelő uri háznál. Csak kegyeskedjék Ö nagysága betekinteni a boltjukba, mindennel szolgálnak, a mi a legfinomabb.

S mikor Ö nagysága megjelenik a boltban, az ifjabb Stern is előgrik nagy hajlongások közt s majd a nyak t'örri, ugy siet kezet csókolni.

Csak Monaszterjékkal nem lehet boldogulni Budapesten. Hiába írja Ö nagysága már a harmadik levelet, hogy a leánya férjhez megy, gazdagon meg férjhez, értsék meg. De annyi anyától kapnak azok levelet, a kiknek a leányai mind gazdagon mennek férjhez, hogy már nem adnak arra semmit. Nagyon sajnálják, de míg a régi számlát nem méltóztatik törleszteni, addig csak utánvétel mellett szolgálhatnak.

Az ezüstneműt sem lehet beszerezni. Azon a rongyos Vámoson nincs egy tisztességes ezüstműves. Vau ugyan két bolt is, de az mind a kettő fővárosi czégeknek a raktára s nem lehet vásárolni nálok, csak úgy, ha készpénzzel fizet az ember, a mi nagy kommisszág.

Az Öreg Háj Fülöp is szemtelenkedik. Nem akarja kiadni a nála levő aranyat, ezüstit, pedig egy hónap múlva lejáró váltót igernek érte.

— Megmagyaráztad neki? — kérdezi Ö nagysága Ivántól egészen fölhaborodva. Megmondad neki, hogy csak egy hónapra?

— Persze, hogy megmagyaráztam. Meg azt is mondtam, hogy én is aláírom.

— Eh! válaszol bosszusan Ö nagysága, sokat is ér a te aláírásod.

Maga szeretne Háj Fülöppel beszélni?
Legalább annyit adjon ki az asztali ezüsthöz, mennyi a lakadalomra kell.

Nem lesz ugyan valami nagy vendégség, mert nem olyan esküvő, hogy azért érdemes volna valami nagy lakzít csapni, csak éppen annyi lesz, a mennyi elkerülhetetlen, egy pár jó ismerős, a rokonság. De mégsem adhatnak valami nagyon szegényes ebédet, kés, villa, kanál csak kell, gyümölcsfalca, kenyérkosár, czukortartó csak kell. Az a vén szamárnál Háj Fülöp csak megérthetné ezt.

Végre sok alkudozás után és miután a nagyságn írást adott Háj Fülöpnek, hogy ennyi meg ennyi ezüstöt átvett tőle s becsület szavát köti le, hogy ekkor meg ekkor visszadja, azonfelül egy dátum nélkül kiállított váltót is adott, melyet Háj Fülöp azonnal bepörölhet, a vén uzsorás kiadott annyi kést, villát és kanalat, a mennyi szükséges. A gyertyatartókra, kenyérkosarakra s más affélékre azonban kijelentette, hogy azok nélkül meg lehet ebédelni.

Tessék csak úgy ebédelni.

X.

Lucskos, sáros októberi nap volt az esküvő. Aprószemű, hideg eső esett egész nap, a háztetőkről, a kopasz, leveletlen fákról cseppegett a víz s a királyi tanácsos ur panaszkodott, — hogy a csusz hasogatja a ballabát. A nagyságos asszony gyászos arccal járt-kelt a házban reggel óta, mint ha nem is esküvőre, hanem temetésre készülne.

Iván elment még előtt való nap. Nem akar jelenlenni az ilyen esküvőn.

— Jól teszed, helyeselte az anyja; bár én is elmehetnék.

De neki nem lehet, neki ott kell maradni s fenékgig kiüríteni a keserűség kelyhét.

Mindenütt, a merre csak szemét forgatja, bosszuság, szomorúság. Micsoda esküvő lesz ez ma!

Monaszerlyékka! csakugyan nem lehetett semmire menni és itthon Vámoson Sternéknél kellett megcsináltatni a menyasszonyi ruhát, valamint a nagyságának a ruháját is, melyet ez ünnepélyes alkalomra fővesz; ámbár igazán nem tudja, hogy érdemes-e fővenni, akár a ruhát, akár az alkalma tekint.

Mindamellet mégis csak föl kell öltözni, mert mindjárt itt lesz a násznép. Tizenkét órakor jön a pap. A református pap. Mert a katolikus nem akarta megeskütni ezt a vegyes házaspárt.

— Kérem alasan, egy püspöknek az unokahugát református férfival?

Mit tetszik gondolni? Ha legalább reverzalist adnának. De még azt sem. Mit mondana a boldopult püspök a nagyméltósága?

Összeesketi hát a református pap, annak nem kell reverzális. A kemény nyaku kalvinista Cserepes András örül neki, de a királyi tanácsosné a nagysága nagy lealázasnak tekint. Sem oltár, sem égő gyertya, sem misondomó ruha, megesküsznek otthon a háznál.

De az ilyen házasságnak jobb is így, Mennel kevesebben látják, annál jobb. Bizonyosan maga is szegycelli Sarolta, azért mondja, hogy csak csöndben. Ugy óhajtja, hogy egészen csöndben történjenek. Csúpan egy pár meghívott vendég és a családtagok.

(Folyt. köv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonatőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.96—97.
Új buza őszre 1896.	7.14—16.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.31—32.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.07—08.
Új tengeri május—jun.-ra	4.38—39.

Bécsi gabonatőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.46—48
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.27—29
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.60—61
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.41—43
Tengeri máj-jun.-ra	4.74—76

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet 95. Páratlan bérlet 97.

Péntek 1896. Január hó 24-én:

AZ ÚJ HONPOLGÁR

Eredeti fővárosi életkép dalokkal, 3 felvonásban. Irtá: Kövessy Albert. Zenéjét szerette; Delin Henrik. »Az én nevem Goldstein Számi« és »Marsch couplet« zenéjét irtá: Konti József. (Rendező: Krémer.)

VASUTI MENETREND.

1895. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-felé	gyorsvonat reggel	8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé)	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. —
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-BössörményB.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 48 p.
	vásártérről	6 ó. 04 p.
	máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		5 ó. 00 p.
	vásártérről	5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. e.		4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsi Miskolczon át Budapestre.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
» 2 ó. 40 » » sz. v. (Püspökudányig 9 ó. 15 p. gy. v. átszállással) este	

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 » » sz. v. este	8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 » » reggel	5 ó. 45 p.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Várad-P.-Ladány »	reggel	2 ó. 40 p.
Csak P.-Ladánytól »	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este	7 ó. 40 p.
B.-Sz.-M.—H.-Bösször. felől vásártérré reggel		8 ó. 09 p.
	máv-ra	9 ó. 17 p.
	vásártérré	este 6 ó. 35 p.
	máv-ra	este 6 ó. 41 p.
F.-Abony felől vásártérré délután		5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől r. felől vásás		5 ó. 30 p.
	m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérré reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz »	3 ó. 18 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.		

¹⁾ Közvetlen kocsi Bptről Miskolczon át,

Olcsó billiard! Elegáns berendezés!

Kávéház megnyitás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy a **csapó-utcza**

„ARANY SAS“-kávéházat

átvettem és azt teljesen újonnan berendezve, **f. hó 25-én szombaton**

Veres Tóni elsőrendű zenekarának közreműködésével megnyitom.

Hosszu gyakorlatom e téren remélmem engedni, hogy m. t. vendégeimet megelégedésükre fogom kiszolgálni.

Számos látogatást kér

SZAUER SÁNDOR

kávész.

Tiszta italok!

Gyors kiszolgálás!

3/1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak 27829—1895. p. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Lóska Imréné részére Keresztesi Mihály és társai debr. lakosoktól 400 frt lőke ennek 1894. évi augusztus hó 19-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 62 frt 50 kr perkölttség erejéig 1895. évi június hó 29-én biróilag le és felülfoglalt és 306 forintra becsült lovak, szekerek, buktorok és egyebekből álló ingóságok **1896. é. febr. hó 8-án d. e. 9 órakor** kezdetét veendő és 1-ső alperesek tanyáján létai ut mellett, azután Szegletes-u. 79 sz. a megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi jan. hó 18-án

Sugár Gyula

bir. végrehajtó.

A ki nem akarja,

hogy tavasszal szeplő és májfolt vagy bármilyen kiütés arczán jöjjön ki, használja már most az egyedüli biztos hatású

„Vénus arczenőcsöt“

mely zsirnélküli készítmény a „Lyoni“, kiállításán **diszoklevéllel és aranyéremmel** lett kitüntetve. Egyedül kapható a készítőnél:

Molnár Lajos gyógyszerárak-tárában.

Debreczen **Frohner-szálloda** épület a megyeházzal szemben.

Egy tégely ára 75 kr.

Molnár Lajos.

MAGYAR
OSZTÁLY SORSJÁTÉK.

Az I. osztály huzása

február 5--8-ig.

Legnagyobb nyeresemény legkedvezőbb esetben

Egy Millió.

FŐNYEREMÉNYEK:

600.000, 400.000, 300.000, 200.000,
2 á 100.000, 80.000, 2 á 60.000, 4 á 40.000,
2 á 30.000, 2 á 15.000, 7 á 10.000,
14 á 8000, 34 á 6000, 16 á 4000,
120 á 2000, 226 á 1000.

45.007 pénznyeresemény

9.200,000 korona összértékben

készpénzben, minden levonás nélkül

I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— frt.

Mindhárom osztályu teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— frt.

Ajánlja és szétküldi az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett, vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY

BUDAPEST, Szervita-tér 3. sz.

Ajánlott levelek portója és nyereseményjegyzék díja fejében I. osztályu sorsjegyek megrendelésénél 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél ellenben ajánlasi portó és 3 nyereseményjegyzékért 50 kr. küldendő be.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.